

"Ramon-Llin ha dimitit en el pitjor moment"

Lucio Monteagudo va ser elegit, el passat mes d'octubre, nou secretari general de la Unió de Llauradors i Ramaders del País Valencià. Ara que han transcorregut cent dies, és bon moment per repassar les preocupacions i l'actualitat del camp valencià.

Aigua passada, com interpreta la dimissió de la consellera d'Agricultura?

—Ramon-Llin ha fet prevaldre per sobre de tot els seus interessos particulars. Amb independència del seu futur polític, d'on haja de figurar després, ha abandonat el càrrec en el pitjor dels moments. I ho ha fet quan encara falta per aprovar l'Organització Comuna del Mercat del vi, l'Agenda 2000, que tant ens afectarà als llauradors valencians. L'ex-consellera no ha tingut miraments amb el sector que representava, amb el qual tantes fotografies ha compartit. En el fons, es demostra que el món agrari li importava ben poc. Per què no ha aguantat tres mesos més? Ha deixat la conselleria aturada fins després de les properes eleccions.

—I el nou conseller?

—Que faça allò que puga! Perquè mentre s'ho pensa, aplegarà el 13 de juny i l'any quasi es perd.

—No té la sensació que s'ha jugat amb el camp valencià?

—En la dimissió de la consellera, han primat els afanys d'una particular per damunt dels de la totalitat del sector agrari valencià. És una moneda de canvi. Tal com ho serà al mes de març la lluita pels fons de cohesió en el si de la Unió Europea. Ramon-Llin no ha valorat les conseqüències que hi pot provocar.

—És cert que els llauradors us veníeu amb l'ex-consellera?

—Ramon-Llin ha volgut acontentar com més gent millor, tothom, amb els escassos recursos de què disposava. Però no s'ha mullat mai per definir i dissenyar un model agrari, per establir un marc de concertació amb les organitzacions agràries, on es poguera discutir, per exemple, el repartiment de les ajudes. No s'ho va plantejar mai.

—Així que ha practicat una política d'aparador?

—Al llarg dels tres anys del seu mandat, ha estat més

preocupada per eixir als mitjans de comunicació que per cap altra cosa. Una inauguració d'una sèquia qual-sevol era prioritària a una reunió rutinària. Hi anava, es feia la foto, i tothom content. Tal vegada es devia a l'interès del seu ex-partit per guanyar vots.

—Per tant, no ha solucionat cap dels grans dèficits estructurals del camp valencià, no?

—Res de res. El govern de Zaplana no ha desenvolupat cap política encaminada a pal·liar l'envelliment de la població agrària, a integrar més joves en l'agricultura. Els joves que han presentat l'expedient d'integració en el camp encara no han rebut una pesseta. I si han cobrat, ho han fet tard i malament. Cal afegir, d'altra banda, que Ramon-Llin no ha treballat per promoure la jubilació anticipada dels llauradors. I és que la normativa valenciana ha estat un calc mimètic de l'espanyola. I, és clar, els requisits que es demanen als agricultors espanyols no són ni de bon tros assumibles pels valencians, que no tenen, per exemple, els metres quadrats necessaris per optar a la jubilació anticipada. Molts d'ells necessitarien mitja horta de València. Ramon-Llin no ha volgut adaptar la normativa per traure-li profit. Per això en la Unió, instem a valencianitzar la política, les reglamentacions i els ajuts per solucionar aquests dèficits.

—I la sequera?

—Hi ha comunitats autònomes, cas de Castella-la Manxa, que han rebut més de 20.000 milions de pessetes en els darrers anys en matèria de contraprestacions pels danys causats. En canvi, Ramon-Llin va dir que al País Valencià no n'hi havia, de sequera. I, per tant, la sequera deixava d'ésser cap problema. Pots ser no hi ha hagut sequera a l'horta de València. Però, a les comarques de secà, sí. I els seus efectes encara són manifestos. Després, la

"El govern de Zaplana no ha fet cap política que pal·lie l'envelliment de la població agrària, que integre més joves en el camp. Els joves que han demanat la primera instal·lació no han rebut una pesseta. I si han cobrat, ho fan fet tard i malament."

conselleria ha volgut compensar aquesta errada amb decrets incomplets.

—*La seua aposta per l'agricultura professionalitzada està causant-los més d'un maldecap. Potser és la causa del seu enfrontament amb la conselleria.*

—Un fet que ens exemplifica l'aposta de la conselleria per un cert tipus d'agricultura, ben diferent a la professionalitzada, el trobem en les assegurances agràries. Mentre que el Ministeri prima els llauradors professionals amb un 15% de més en les subvencions respecte els que no ho són, al País Valencià fan al contrari. Es dona suport a l'agricultura a temps parcial.

—*Succeeix el mateix amb el repartiment d'ajudes?*

—Sí. És il·lògic, per exemple, que en la reestructuració de la vinya s'endugueren els ajuts empresaris externs al sector. Sobretot, empreses immobiliàries i de construcció. Quan nosaltres posàrem el crit el cel, la consellera va aconseguir subvencions per a tots aquells que van demanar-les d'un bon inici. Per què no ho va fer d'un principi?

—*La duquesa d'Alba s'ha embutxacat més de 400 milions en subvencions...*

—La gran majoria d'ajuts de la PAC els reben Mario Conde i altres terratinents. Un 20% de senyors, que cap no és agricultor, s'aprofita del 80% dels fons de la PAC. Al País Valencià, no és tan dispar aquest repartiment, perquè l'agricultura valenciana no ha viscut amorrada a la subvenció. Tanmateix, trobem que amb la llei forestal valenciana ha afavorit que molts taurons capitalistes invertisquen en el sector alhora que abancen grans finques ermes de serra. Quins llaurador deixen bancals erms? Aquesta escalada inversora, junt amb l'arribada de l'euro i l'aflorament dels diners negres, ha pujat en un 25% el preu de la terra a la Plana d'Utiel. Això no és beneficiós per al petit llaurador, que no podrà ampliar les seues explotacions.

—*Quan se celebraran les eleccions a cambres agràries al País Valencià?*

—Els valencians vam ser pioners en el procés de democratització del camp. I ara anem a la cua. La conselleria, el PP i l'Associació Valenciana d'Agricultors posen constantment traves. L'AVA deu tenir molta influència en la conselleria per paralytizar el procés de les eleccions. D'aquesta manera, no se sap la representativitat en el camp valencià.

—*Quina solució queda?*

—Caldrà esperar. La Unió és una organització autònoma. AVA-ASAJA és provincial. Així que té dos organitzacions germanes, una a Castelló, l'altra a Alacant. A l'hora de convocar les organitzacions hi ha tres membres d'AVA, i un de la Unió...

—*Com van les relacions amb AVA, una organització, segons vostè, propera al PP?*

—Són adversaris de cara a unes hipotètiques eleccions. Ara bé, la prova que estan lligats a un determinat partit és palmària: nosaltres tenim el temor que desaparega el Règim Especial Agrari i així ho vam fer saber. En comptes de contestar el ministeri, ens va respondre l'AVA. Feien de portaveu d'un ministre del PP.

—*Què espera de l'Agenda 2000?*

—Ens pegaran garrotades per tots els costats. Les

ajudes seran inferiors i canviarà la filosofia inversora: es primarà la viabilitat econòmica per sobre de tot. D'altra banda, si aconseguixen eliminar de l'agenda la figura de l'agricultor a títol principal, en desapareixerà més del 50%, amb el consegüent perjudici per a la zona interior del País Valencià.

—*Com es desenvolupa la campanya citrícola?*

—Certament, l'esperàvem pitjor. Sabíem que la collita minvaria respecte l'any passat. El preu, a males penes, compensarà la collita.

—*Com bé comentava, hi ha empresaris del ram immobiliari que estan transformant grans camps de tarongers. Tot indica que la tristesa, tard o d'hora, es curarà. Què succeirà quan les gran plantacions a ple rendiment s'ajunten amb el reviscolament dels tarongers afectats per la tristesa?*

—Les diverses administracions han permès que els taurons invertisquen en el camp. Tot això, comportarà una sobreproducció citrícola. Intercitrus haurà de dir alguna cosa per planificar bé la campanya.

—*La reunió d'experts que es va celebrar el passat setembre a València va assenyalar que en el mercat citrícola augmenta més l'oferta que la demanda, i que pot portar a la catàstrofe.*

—Difícil ho tindrà el llaurador per conservar el seu conreu de cítrics. Segur!

"En principi, amb l'OCM del vi, érem optimistes perquè s'augmentava el pressupost en més de 300 milions d'euros. S'apostava per la reestructuració varietal, pels vins de qualitat. L'esborrany era encertat. Ara, amb l'Agenda 2000, l'assignació pressupostària segurament es reduirà."

Salvador Giménez